

MEGSZÁRADT CSONTOK

2015. december 13.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Istennel együtt járni. Mit jelent ez? Istennel együtt járni. A héten többször hallottam ezt a szellememben, hogy mivel Énok Istennel járt. Olvassuk ezt az 1Mózes 5,24-ben.

1MÓZES 5,24.

24. És mivel Énok Istennel járt, eltűnék, mert Isten magához vette.

Mivel Énok *Istennel járt*, nem látott halált. Mert Isten *magához vette* őt. Nagyon érdekes dolog ez, hogyha megtanulunk Istennel járni, akkor az e világ dolgai, és az abban rejlő halál megnyilvánulási formái – mint például a betegség, meg a depresszió, a reményvesztettség, az anyagi nehézségek, amit kínál az itt élőknek –, *nem tudja megközelíteni* az embert. Mint ahogy Énok is Istennel járt, és *nem látott halált*. Nagyon nagy kijelentés van ebben.

Ha megtanulunk Istennel járni, akkor az e világ dolgai, a halál szelleme nem tud minket megérinteni. Noéra is ugyanezt írja az Ige az 1Mózes 6,9-es versben.

1MÓZES 6,9.

9. Noénak pedig ez a története: Noé igaz, tökéletes férfiú volt a vele egykorúak között. Istennel jár vala Noé.

Ez többször előfordul, mint egy motívum a Bibliában, ha valaki *Istennel járt*, akkor milyen *áldásokban* részesült. Mit jelent ez az Istennel való együtt járás? Egy kicsit belekukkantunk így az Igébe, hogy mit kínál a számunkra, és miként van ez az Istennel való együtt járás, mert ez áldást fog hozni az életünkre, ha megtanuljuk.

(Közben nagyon erős gyógyító kenetek vannak. Már most az Úr jelzi, hogy a szívben nagyon erőteljes felépítés lesz. Szívben olyan kenet van jelen, hogy köszönöm, hogy megállhatunk benne, mert nagyon erőteljes, és ezek sokszor vajúadásokkal jönnek elő. Már tegnap óta tudom, mert a Szent Szellem közli és hozza, amikor imádkozom a vasárnapokért, hogy ma nagyon erős gyógyulás lesz a jobb térdben például. Jobb egész térdben felépítés lesz, nemcsak az ízületben, nemcsak a porcokban, nemcsak a csontokban, hanem az egész térdben nagyon erős felépítést fog kapni. Ez a jobb térdre vonatkozik. Köszönetet mondok Istennek érte. Lehet, hogy akik ma jöttek először, köztük van valaki, és el fogja mondani a bizonyosságát. Fülben van erőteljes gyógyító munka. Hiszem, hogy ezek a fülek jobban fognak hallani, és nemcsak fizikai értelemben, hanem meg fogjuk *hallani szellemben*, Isten mit szól nekünk, mert a szellemi hallásunk is nagyon fontos nekünk. Próbálok visszaemlékezni, mert sok-sok területen jelzett az Úr, de amikor gyógyító sorokat kiszólitom, biztos, hogy eszembe jut még. Sokszor nem jegyzem fel, egy pillanatra jönnek, és aztán figyelmem másfelé keveredik. A gerincben is lesz nagyon jó gyógyulás. Az alhasi szervekben nagyon erőteljes, itt egy rákos

tünetsorozat fog eltűnni, megkönnyebbedik. Csuklóban, valaki jól fogja tudni forgatni a kézfejét. Az Úr jóságos, és ez az Ő kegyelméből és irgalmából végzi el, hogy meggyógyít minket, és nagy öröme telik ebben az Úrnak. Az Úr jobban örül neki, amikor meggyógyulunk, amikor el tudjuk *fogadni* a gyógyulásunkat, mint magunk. Akármennyire hihetetlen elsőre, az Úrnak ez gyönyörűsége, amikor ebben tudunk járni.)

Ésaiás könyvéből szeretnék nektek olvasni egy rövid egy ígérést, amelyben Isten kifejezi az Ő szándékát az életünkre, hogyha Ővele együtt járunk, akkor milyen áldások sorozatában lesz része az életünknek.

ÉSAIÁS 32,15–18.

15. Míglen kiöntetik reánk a Szellem a magasból, és léssen a pusztá termőfölddé, és a termőföld erdőnek tűnik;

Itt kezdődik minden, mikor a Szellem munkáit elkezdjük észlelni az életünkben. Isten így végzi a munkáit, a Szellemét *önti ki* ránk a magasból. Amikor az életünket pusztaságban érezzük, kietlenségben vagyunk, nem látjuk a megoldásokat, szárazságban vagyunk. Amikor a drága Szellem kiöntetik az életünkbe, akkor a pusztá *termőfölddé* lesz.

Ez a kietlen pusztá, repedezett föld Isten Szellemének a kiöntetése által, amikor megöntözi azokat a földeket, és magot ad hozzá, gondoskodik a növekedésről, akkor a pusztá termőfölddé válik az életünkben. Vagyis *termékennyé* kezdünk válni, minden vonatkozásában az Igének.

Ahova csak fordulunk, és amit szeretnénk az Igétől, azon a területen teszi termékennyé az életünket. Folytatja, egy következő fokozat jön: a termőföld pedig *erdőnek* tűnik. Nemcsak hogy elkezdi teremni az életünk az Igéből, hanem egyre inkább egy sűrűsödést, egy bővülködést, egy *sokasodást* tapasztalunk meg az életünkben.

Ez a termékenység oly mértékig növekszik, hogy a termőföld olyan bőséggel terem, hogy mintha az erdőnek a fáit látnánk. Sűrű, sokaságában fogja hozni a gyönyörű terméseit. A termőföld erdőnek tűnik a szemünk előtt. Látjuk ezt a növekedést Istennek a dolgaiban.

16. És lakozik a pusztában jogosság, és igazság fog ülni a termőföldön;

Ez az Úr megigazultsága. Ha az Úr megigazultsága így lefedi az életedet, a termőföldet, a szívedet, ha odaadtad az Istennek, akkor azt nem tudja érinteni az ellenség, és nem tud lopni, nem tud tolvajkodni az életedtől, mert az Ő megigazultsága fog ülni az életeden. Lefedi az életedet.

17. És lesz az igazság műve békesség, és az igazság gyümölcse nyugalom és biztonság mindörökké.

Kívánjuk-e ezt manapság ebben a zaklatott életünkben? Nézd meg, mit kínál neked Isten Igéje! Ez a megigazultság műve *békességet hoz*. Mennyire kívánjuk ezt a békességet minden nap? Az Úrnak a békességét, amiben élnünk kellene, mert ez *dicsőíti meg* Istent. Az igazság gyümölcse *nyugalom* és biztonság mindörökké.

Ebben a mai zaklatott világban nézd meg, mit kínál Isten? Mit kínál nekünk az életünkre? Békességet, *nyugalmat* és biztonságot. Ezeket az *Ige tudja adni*, ezek az Ő örökségében vannak, és amikor elfogadjuk az Igét a szívünkben, akkor ez az *örökség*, amit Ő át akar adni nekünk. A biztonságot, hogy nem kell rettegned, félned, aggodalmaskodnod.

Az Ő *sátraiban* nyugalom van, békesség van, biztonság van. Jó ezt hallani a fülünknek! De ez nemcsak egy tündérmese, ez Isten Igéje. Valóban kínálja neked, el lehet venni, és lehet benne járni. *Biztonságot* tapasztalhatsz meg ebben a mai megpróbáltatásokkal teljes világban. Teljes biztonságban élhetsz.

ÉSAIÁS 32,15–18.**18. Népem békesség hajlékában lakozik, biztonság sátraiban, gondtalan nyugalomban.**

Ez az Ő sátraiban van. Ha meg tanulsz Őbenne lakozni, nem kell remegned, nem kell félned, biztonságban lehetsz az Ő sátraiban. Biztonságot ad ez az Ige nekünk. Nézd meg. Ezt az Őszövetségben *megprófétálta* már, hogy minden gondotokat *Őrá vessétek*, akkor gondtalan vagy. Meg kell cselekedni. Gondtalan *nyugalmat* garantál nekünk az Ige.

Nem kell, hogy a gondokban, bajokban és a nyűgünkben töprengjünk, hogy mihez kezdjünk, mit csináljunk, féljünk vagy rettegjünk. Ezeket mind *elvette* tőlünk az Ige. Kínálja helyette ezt a nyugalmat, ezt a békességet, ezt a gondtalan nyugalmat. A biztonság sátraiban való lakozást! Nagyon sokat imádkozzuk a Szellemben!

Azért kezdtem ma ezzel az igen kedves igesorral, mert Istennek ez az *akarata* az életünkre, hogy így éljük a mindennapjainkat, az Ő *békességében*, az Ő szárnyainak az árnyékában. Az Ő *rejtekhelyén* élhessünk, hogy bemehessünk ebbe a gondtalan nyugalomba.

Ha még nem vagyunk ott, mert érezzük, hogy vannak zaklatások az életünk felett, akkor tudjuk azt, hogy Istennek ez törekvése. Tegyük kötelező érvényűvé a számunkra, hogy ez az Ő akarata, és *törekedjünk* rá, hogy oda bemenjünk! Legyen egy törekvés bennünk! Ez az Ő akarata. Munkálkodjunk rajta, és olvassuk ezeket!

Ahogy olvassuk, egyre inkább egy belső meggyőződést kapunk, hogy így lehet élni ma is ebben a borzasztó történésekkel megtűzdelte világban. Ahol híreket hallunk, mindenhol csak szörnyűségek jönnek. Isten mégis csak el tud téged *rejteti* ezekben a gyönyörűségeiben.

Ezt jelenti az Istennel való együtt járás. Ha *együtt jársz* Istennel, ezeket meg tudod tapasztalni. *Termővé teszi* az életedet. Része lesz az életednek, *felkínálja* neked, és az Ige által meg tudja cselekedni.

Az emberiséggel Isten *hét szövetséget* kötött. Ha az 1Mózes könyvétől olvassuk végig a Bibliát, azt fogjuk tapasztalni, hogy hét szövetséget kötött az emberrel. Szövetségét Isten mindig akkor köti, amikor meg akarja *erősíteni* azt, hogy amit mondott, az *úgy áll*. Az megáll. Ha belépsz oda, akkor az megvan neked. Ezek a szövetségek *megerősítik a szavát*, amikor szövetséget köt az emberrel.

Az első szövetséget **Ádám**mal kötötte. Ezt követően **Noé**val kötött egy szövetséget az özönvíz után, és adta annak a szövetségnek jelülül a gyönyörű szivárványt az égre, amiben a mai nap is gyönyörködünk, ha megjelenik.

Aztán kötött **Ábrahámmal**, **Izsákkal** és **Jákóbbal** egy szövetséget, aminek a magjai vagyunk mi is Jézus Krisztuson keresztül. Ahol megígérte, hogy megáld minket, és áldássá tesz minket mások számára. Aztán a **mózesi** szövetséget megkötötte Izrael fiaival, és adta a törvényt, és akkor jött a törvény Izrael népe számára.

Aztán **Dávid**dal kötött egy újabb szövetséget. Értelemszerűen az előző szövetségek *nem vesztették* érvényüket, csak Isten mindig *megerősítette* az előző szavát, amit az addigi népével kötött. Amikor Dáviddal köti például a szövetséget, akkor újabb esküt tesz, hogy a te magodból hozom elő a Messiást. Dáviddal köti ezt a szövetséget.

Aztán az Újszövetségnek az első fázisaként megkötötte **Izraellel** a szövetséget, amikor Isten Igéje testet öltve a földre jön, és a tizenkét tanítványával *úrvacsorát* vesz. Akkor lép be abba a szövetségbe, hogy meghalhat értük. Kijelenti nekik, hogy ez az én vérem, az új szövetségnek vére, amely tiérettetek kiontatik. Akkor vágja meg a vérszövetséget Izraellel.

Ez az Ószövetséghez tartozó részben van még, de már az Újszövetség felé hajlik, mert amikor így be tud lépni, és Izrael felé képes ezt a vérszövetséget megválni, és be tudja tölteni a törvényt általa, akkor a feltámadását követően megköti az örök szövetséget Istennel.

Ez az Újszövetségnek az az ígérete, amit **Jézus Krisztus** a mennyben köt meg a mennyei Atyával úgy, hogy minket képvisel. Mindazokat, akik hiszünk. A *szent vér* felett esküt tesz. Főpapi esküt tesz. Ez az *utolsó szövetség*, ez az örök szövetség, az *örökkévaló szövetség*.

Ez garantálja, hogy a te tévesztéseid és a te erőtlenségeid nem rontják meg Isten ígéreteit. Mert *Isten* és az *Ő Fia* között kötött, és ez a csodálatos ebben. Azt tudnunk kell, hogy sok hívő még az Ószövetség keretein belül gondolkodik, és gondolja, hogy a cselekedeteinek a gyümölcseiből élhet majd. Ez meg van írva a Bibliában, de nem erre a szövetségre.

Mi *kegyelemből* kerülhetünk be ebbe a szövetségbe, és az Úr Jézus Krisztusunk tökéletességének áldásait élvezhetjük, és mindazok, akik hisznek. Isten nem személyválogató ebben, de *hit által* lehet belépni. Ennek a szövetségnek biztos alapjai vannak.

Örök alapjai vannak, mert a mennyei Atya és az Úr Jézus között kötött. A *szent vér* a pecsétje. Senki el nem lophatja. A mi gyarlóságaink nem képesek ezeket az *áldásokat* semmissé tenni az életünkben, ez azt jelenti. Ha megtanulunk Istennel *együtt járni* az Újszövetség szerint. Péter apostol azt írja:

2PÉTER 1,12–13.

12. Annakokáért nem mulasztom el, hogy mindenkor emlékeztesselek titeket ezekre, habár tudjátok ezeket, és erősek vagytok a jelenvaló igazságban.

Hallottunk már mindazokról, amik ma elhangoznak, de ez az emlékeztetés, hogy az *Ige megelevenedik* mibennünk, azért nagyon fontos, hogy erősek legyünk a jelenvaló igazságban. Hogy *erősek* legyetek a jelenvaló igazságban.

Minden egyes *szövetségnek* megvolt az arra az időszakaszra vonatkozó *igazsága*, amit Isten felkínált, és abban lehetett *járni*. Minden egyes időszaknak megvolt a jelenvaló igazsága, az arra az időszakra vonatkozó igazsága. Az Újszövetséget *megismerni* azért nagyon fontos, mert akkor tudunk a jelenvaló igazságban járni. Akkor tudunk Istennel járni, ha ezeket megismerjük. Így folytatja, hogy *emlékeztetés* által akarlak ébresztgetni titeket.

13. De helyesnek tartom, hogy amíg ebben a sátorban vagytok, emlékeztetés által ébresztgesselek titeket;

Ha egyszer hallottuk, az azért nem elegendő, mert az ember mindig, *amire tekint*, az él előtte. A világ dolgaira, bajaira, amikor az út porában járunk, és körbevesznek minket a gondok és a bajok, akkor nagyon fontos, hogy magunkat mindig *emlékeztessük*, és újra emlékeztessük, hogy ébresztgessük magunkat erre, ahogy Péter apostol mondja.

Ébresztgessük magunkat arra, ami *belül* van, hogy tudjunk abban *járni*. Hogy emlékeztetés által ébresztgesselek titeket. Ma ez folyik majd, hogy olyan mélységekben megyünk bele az Igébe, amit már eddig hallottunk, és tudjuk, és mindenki mondta, hogy ezt már hallotta, és legyinthet, de akkor az még nem él benned.

Mert ha igazán rezonál benned, akkor egy *bőséges örömet* fog fölgerjeszteni belülről. Ha tudod, hogy a tiéd, akkor tudsz járni benne. Isten örök időknél előtte megesküdött, az Atya, az Ige, és a Szent Szellem voltak Ők hárman, hogy ezek az *ígéret*ek a tiéd lesznek örökre. Senki meg nem ronthatja, senki el nem lophatja, csak bele kell *lépned* hit által!

Ha hiszed, akkor megvan neked. Aki csak elfogadja, annak megadatik. Be kell fogadni ide a szívünkbe, és az a szívbeli dolgoknak a helye az Újszövetség. Azért adott Isten nekünk *új szívet*, hogy fel tudjuk dolgozni. A kőszívvel nem tudtuk volna felfogni Istennek ezeket a gyönyörűséges dolgait.

Ebben az Újszövetségben Istennek egész és teljes ismeretére eljuthatunk. Ezt kínálja nekünk, hogy az Istennek *teljes ismeretére* eljuthassunk. Ez lenyűgöző dolog, hogy megismerhesd Őt úgy, ahogy Ő ismer téged. A Szellem által lehetséges ez, hogy beteljesedhetünk az Istennek egész teljességével.

Ezt kínálja nekünk, és ezt kívánja Isten szíve, hogy így legyen nekünk. Egy *teljességet* kínál az Újszövetségben, hogy többé ne a magad erejéből élj, hanem igaz legyen az, hogy Ő él már tebenned. Hogy élek többé nem én, hanem *él bennem* a Krisztus.

Egy *krisztusi életet* kíván, hogy pontosan úgy élhesd az életedet, mint ahogy *Ő járt itt* a földön. A Kolosse levél alapján merjük ezt mondani ilyen nagy bátorsággal. Az Írás szerint, a Kolosse levél írja:

KOLOSSE 2,9–10.

9. Mert Őbenne lakozik az Istenségnek egész teljessége testileg.

Krisztus Jézusban. Először Isten hozott egy lakozást az Ő Fiában a földre. Az Ő teljessége lakozott benne. És miután ezt a megváltást elvégezte, és hatalmas erővel feltámasztotta Őt a halálból, így folytatja:

10. És ti Őbenne vagytok beteljesedve, aki feje minden fejedelemségnek és hatalmasságnak;

Nemcsak hogy Őbenne lakozott egy teljesség, hanem utána megadja, hogy mi Őbenne lakozhassunk, és Őbenne lakozva egy *teljességet* élvezhessen az életünk. Egy teljességet. Őbenne vagytok beteljesedve, aki feje minden fejedelemségnek és hatalmasságnak.

Ő uralkodik. Bármilyen erő kezd ki veled ma, bármilyen démonikus sereg jön ellened, tudnod kell, ha Őbenne teljes vagy, akkor a fej *benned lakik*. Aki feje minden fejedelemségnek és hatalmasságnak. Hatalmad van felettük. *Uralkodhatsz* felettük.

Parancsolhatsz az életben, és ezt kívánja is Isten, hogy éld meg ezt a hatalmat! Ne engedd, hogy ezek az erők leuraljanak, hanem *uralkodj* az életben Őáltala! Ez az Ő szíve vágya. Az Istennel való *együtt járás* ezt is jelenti, egy *uralkodást* jelent. Ez egy nagyon nagy elhívás. Isten akkor tud dicsőséget venni az életünkben, ha ezt megéljük, ha gyakoroljuk nap mint nap. Nap, mint nap kijelentjük.

Naponta szoktam imádkozni, hogy *beteljesedtem* Istennek egész teljességével a Krisztusban. Kijelentem, hogy *tudatosítam* magamban ezt a teljességet. Mert ha nem Ővele vagyok teljes, akkor valami *más beférkőzhet* az életembe, a gondolataimba, az indulataimba, az érzelmeimbe, a szívembe. Egy kis meg nem bocsátás, egy kis neheztelés, egy kis önsajnálát. Azonnal hozza az ördög.

De ha *teljes* vagy a Krisztusban, akkor ezeknek nincs helye, akkor ezek *kiszorulnak*. Na, ez a kulcs! Ez a kulcs arra, hogy tudj örömben járni! Ez a beteljesedés, ez a teljesség, mert, ahogy írja, hogy beteljesedvén Istennek egész teljességével a Krisztusban, ez azt jelenti, hogy teljes vagyok az Ő lényével a szellememben, teljes vagyok az Ő lényével a lelkemben, és teljes vagyok az Ő lényével a testemben.

Ha egy ilyen *teljességet* megél az ember, és nem mernénk álmodni se róla, ha az Ige nem írná – de az Ige megírja, hogy ez Isten *akarata* –, akkor miért ne élnénk benne? Ha beteljesedtél így az Ő teljességével, akkor *nem marad helye* a betegségnek. Akkor nem marad helye a fájdalomnak. Akkor nem marad helye az önsajnálatnak. Akkor nem marad helye a meg nem bocsátásnak. Egyszerűen *kiszorítja*, és Isten Szelleme végzi ezt a munkát.

Ha Őt befogadod, Ő elvégzi a többi. Kiszorulnak, amik nem odavalók, egyszerűen *megmos az Ige*. Megmos minket. Ezek kiszorulnak, nincs ott a helyük a keresztyén életben. Jól tudj uralkodni az életben. Istennel való együtt járás ez, Istennel való együtt járás.

Visszakanyarodunk erre a *békességre*, amiről ma nagyon sokat fogok szólni még. Lukács evangéliumból egy rövid részt szeretnék nektek elolvasni. Amikor angyalok jelennek meg, hogy Jézus születését hírül adják a pásztoroknak. Közel vagyunk ehhez a csodálatos ünnephez, nagyon idevág. Jézus születésének a hírüladása a pásztoroknak. Megköszönjük Istennek az Ő drága szent Igéjét.

LUKÁCS 2,9–14.

9. És ímé, az Úrnak angyala hozzájuk jöve, és az Úrnak dicsősége körülvevőket: és nagy félelemmel megfélemlének.

A pásztorokhoz jöttek az angyalok. Az Úr angyalainak egyik feladata, hogy hozzánk *közvetítik* ezt a dicsőséget, hogy a mennyből hozták a *dicsőséget*, a nagy ragyogást, és üzenettel jöttek.

10. És monda az angyal nékik: Ne féljete, mert ímé, hirdetek néktek nagy örömet, mely minden népnek öröme leszen:

Jézus Krisztusban nagy öröm van! Ebben a nagy örömben van részed! Kérdezem: be vagy-e *teljesedve* az Ő teljességével? Akkor megvan ez a *nagy öröm* az életedben! Akármit látsz a látás szerint, akármit tapasztalsz, vagy hallasz, nagy örömet jött hozni neked Jézus. Hirdetek néktek nagy örömet, mondja az angyal, mely minden népnek öröme lesz.

11. Mert ma született néktek az Üdvözítő, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.

A felkent Úr Krisztus. A Krisztus felkentet jelent. A felkenetés, és az Ő kenete. *Uralkodik-e* ez a Krisztus az életedben? Megengeded-e, hogy a *kenet megtörje* az igákat? Ezt az örömmüzenetet hozta az angyal, hogy születik néktek a Megváltó. Születik néktek az Üdvözítő, aki nagy örömet hoz minden népnek. Ő az Úr Krisztus.

12. Ez pedig néktek a jele: találtok egy kisgyermeket bepólyálva feküdni a jászolban.

Látod, hogyan kezdte a mi drága Úr Jézus Krisztusunk is? Bepólyálva jászolba kezdte. Isteni mivoltát letette, úgy találtatott, mint ember. Előtte is létezett, de felöltötte ezt az *emberi formát* miértünk.

Végig kellett mennie az összes növekedési fázison, kis csecsemőként kezdte. Azt mondja az angyal, hogy találtok egy kisgyermeket feküdni a jászolban. Nem volt helye a fogadóban. Ő kiszorult onnan. Hogyha *kiszorulsz* az életnek egy bizonyos részéről, tervezted, hogy ott leszel, de *nem szabad elkeseredni*. Az istállóban, a jászolkában volt az Ő helye.

Képzeld el, ott kezdte. Megalázta magát. *Elfogadta* a helyet, hogy így kezdi. Isten hova magasztalta fel Őt?! Lett a *királyok Királya*, és az uraknak Ura, mert engedelmes volt mindhalálig, mégpedig a keresztfának haláláig.

Az *engedelmesség* minket is felmagasztal minden esetben, ha engedelmesek vagyunk Isten Igéjének. Ez egy hatalmas vigasztalás nekünk. Ha úgy találjuk magunkat, hogy valaminek a *legaljára* estünk, onnan *felmagasztalás* lesz. Onnan felmagasztalás jön az életedre. Ne hagyd magad elkeseredni soha, soha és soha.

LUKÁCS 2,9–14.

13. É hirtelenséggel jelenék az angyallal mennyei seregek sokasága, akik az Istent dicsérik, és ezt mondják vala:

Nézd meg, hogy micsoda mennyei sokaság beözönlése jött, és hozták a hírt, az örömet, akik az Istent dicsérték, és azt mondták:

14. Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és a földön békesség, és jó akarat az emberekhez!

Krisztus *születéséből* Isten dicsőséget vesz magának. Látod ezt? Látod, mit hozott a földre? A földön békesség és jóakarat az emberekhez. Ezért jött ez a nagy örömuzenet! *Békesség és jóakarat az emberekhez!*

Vagyis a te életed nem lehet háborgásban! Az a békesség, ami a mennyben volt, és a mennyben ma is van, az a tengernyi *mennyei békesség*. Ezt a békességet kínálja neked. Ezért jött a földre, hogy békesség és jó akarat legyen az embernek. Istennek a jó akarata, a kegyeltsége, a kegyelme, az irgalma, a megbocsátása. Ezeket jött hozni nekünk a drága Krisztus. Jászolban kezdte. Dicsőség Istennek!

Ebben a *békességben* kell járnunk. Isten akarata ez a békesség. Azért jött tehát, hogy ezt a békességet megélhessük az életünk mindennapjaiban. Nem csak karácsonykor vagy karácsony közeledtével kell gondolnunk erre, hanem a mindennapjainkban.

Írja is azt az Ige az Efézus 2,14-ben, hogy Ő a mi békességünk. Bátran jelentsd ki a körülményekkel szemben, amikor szembesülsz zaklatásokkal: *Ő az én békességem!* Jelentsd ki bátran! Ő a mi békességünk – ezt írja –, aki *lerontotta* a közbevetett választófalat. Bármit akar fölépíteni az ördög az életedben, az Úr Jézus Krisztus békességül jött neked, hogy azt megélhesd az Ő békességében, mert lerontja ezeket a falakat. Lerontotta a közbevetett választófalat.

Minden háborgás, minden zaklatás ellenére, ami ma kint van a világban és tapasztalható, vágyódik rád és meg akarja érinteni az életedet. Mi az *Ő teljességében* élhetünk, ami azt jelenti, hogy az *Ő békességében* élhetünk. Ennek a teljességnek a része, hogy ebben a békességben járhatunk, zaklatások nélkül.

A János 14-ben azt mondja Jézus, hogy az én *békességemet adom* néktek. Felhívja a tanítványok figyelmét, hogy én az én békességemet, amit a mennyből hoztam, adom néktek. És *nem úgy adom én néktek, ahogy a világ adja, ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen.*

Erre mindenkinek saját magának kell figyelni, hogy *ne engedjünk be* a szívünkbe nyugtalanságot, félelmet, aggodalmakat, hanem mindig nézzük meg, hogy rendben van ez a békesség a szívünkben. És hogyha ott érzünk háborgást vagy zaklatást, akkor keressük meg az Urat, hogy mi okozza azt, hogy nem abban a békességben járunk. Ha kell, igazítsuk ki magunkat.

Ha a szívünk ítél el minket valamiért, hogy valamit nem jól tettünk, *igazítsuk ki* magunkat, hogy ez a *békesség visszakerülhessen* az életünkbe. Jézus nagyon nagy árat fizetett érte, a keresztfának vére által van ez a békességünk. Nagyon nagy árat fizetett érte, hogy mi ebben

járhassunk. Az Ige Őt a *békesség Fejedelmének* nevezi. Ez a békesség kell, hogy elárassza az életünket, ebben kell élnünk.

A Róma levélben írva van, hogy a *reménység Istene* pedig töltsön be titeket minden örömmel és békességgel. Aki ezt a *békét táplálja* a szívedbe, az a reménység Istene, az Abba Atya, Ő hozza ezt a békességet, Ő árasztja a szívedet ezzel a békességgel. Azért teszi, hogy bővülködhessünk a reménységben a Szellem ereje által.

Ha ez a reménység nem bővülködik az életedben, akkor azért kerülsz rossz helyre, mert a hitünk a *reménylett dolgokat* tudja valóságba hozni. Hiába van az embernek nagy hite, és talán ötven éve építi a hitét, hogyha *elvesztette* valahol a reménységét, akkor a hitnek *nincs min* munkálkodnia. A hit a reménylett dolgoknak a valósága, és ezeket a reménylett dolgainkat a *békesség* és az *öröm* által tudjuk állandóan *életben tartani*.

RÓMA 15,13.

13. A reménység Istene töltsön be titeket minden örömmel és békességgel a hívésben, hogy bővülködjetek a reménységben a Szent Szellem ereje által

Ezek [öröm és békesség] nagyon fontos és karöltve együtt járó áldásai Istennek, hogy ez a békességünk meglegyen. Istennel *együtt járni* azt jelenti, hogy *teljes békességben* vagy. Bármilyen kihívó, megpróbáltató, zaklató körülmény ellenére békességed van.

Ez legalább olyan nagy isteni csoda, mint hogyha valaki meggyógyul egy vakságból, megnyílik a szeme. Ez a békesség, amit Ő ad nekünk, és Ő várja, hogy *ebben éljenek* a gyermekei, és ne háborgásban és ne zaklatásban. Ha ezt a békességet meg tudod *őrizni*, akkor garantált, hogy *megoldódnak* a dolgaid, akkor garantált, hogy a hited működni fog, hogy a hit *gyümölcsöket* hoz.

Ha be vagyunk *teljesedve* ezzel a csodálatos mennyei békességgel, amit Jézus kínál nekünk, akkor *reménységünk* lesz, és ez a reménység garantálja, hogy a dolgok *megoldódnak* az életünkben hit által. Mert a hitnek van min *munkálkodnia*. A hit a reménylett dolgok valósága, vagyis a reménységünket soha nem szabad feladnunk a látható körülmények ellenére, ez nagyon fontos.

Ugyanígy, ha a zaklatottságot engeded meg a szívedben és az aggodalmakat, és az aggodalmakkal vagy teljes, nem véletlen, hogy Jézus azt mondta, hogy semmi felől ne aggódjatok. Mert vagy *aggodalmakkal* vagy teljes, vagy *békesség* van benned. Te mondd meg, hogy mi lehet idebent, *te uralkodsz* felette.

Ugyanis ha ezek az aggodalmak vannak odabent, amit a világ mindennap fog gerjeszteni, hogy min aggódjál. Jönnek a hírek, gazdasági világválságok, meg háborúk, amit csak el tudsz képzelni. A hírekben minden van most már.

Ha beengeded oda, és ott elkezdenek téged zaklatni és háborgásokat okoznak, akkor a *félelmeidnek lesz ereje* feletted, és azok azt hozzák valóságba, amitől félsz és rettegsz. Ez két *szellemi erő*, és el kell döntened, hogy melyiknek adod meg magad, a félelmeknek, vagy a hitnek és a békességnek.

Ha valami előjön belőled a múltból, egyszerűen feljön a szíveden valami, ami esetleg egy bántó gondolat, vagy egy fájdalmas pillanat a múltból, ami történt veled... Legyen ez egy igazságtalan cselekedet, egy vádlás, vagy egy olyan történés, aminek nem lett volna szabad megtörténnie, hogyha minden Isten akaratában úgy megy, ahogy kellene.

Abban a pillanatban, ha ez beléd hasít belülről, akkor jelentsd ki azonnal, hogy *megbocsátottam* az illetőnek! Ugyanis ebben a pillanatban leszel *szabad* tőle. Amíg ezt nem teszed meg, addig az a dolog belülről *zaklatni* fog. Ki kell jelenteni, hogy megbocsátottam teljes szívemből.

A *teljes szív* azért nagyon fontos, hogy ne maradjon hely semmi másnak, csak *Isten szeretetének*. El kell határozni magad, hogyha hordozod belül azt a sérelmet, azt a fájdalmat, azt a sebet, hogy gyógyítást engedsz neki. Kijelented, hogy megbocsátottam teljes szívemből. Amikor ezt ki tudod jelenteni, szabad vagy!

Megbocsátottam teljes szívemből, *nincs bennem* harag, nincs bennem neheztelés. Ezt ki kell jelentened ilyenkor! Nincs bennem szemrehányás. Ki kell jelenteni, akkor leszel *szabad* a szívedben. Az ellenségnek így *nem marad* bennem semmije. Akkor vagy szabad. Ez egy munka, amit el kell végeznünk a saját szívünk kertjében. Az ellenségnek nem maradt bennem semmije. Jézus is ezt mondja?

A kereszthalál előtti napokban mondja ezt a tanítványainak, hogy keljünk fel, és menjünk innen, mert ott egy nagyon nehéz dologról beszéltek a tanítványokkal. De azt tudjátok meg – mondja ott Jézus –, hogy az ellenségnek *nincs bennem* semmije. Nem tudott helyet venni magának, mert *nem adtam helyet* neki, azért *teljhatalommal* tudok uralkodni felette. Nagyon fontos. Az ellenségnek nincs bennem semmije.

Ez akkor igaz, ha ezeket a belülről hasogató rossz dolgokat mind *el tudod engedni*, nincs benned sérelem. Az emberek rengeteg sérelmet hordoznak magukban, apró-cseprő dolgok hasogatják a szívüket, mert megengedik. Beleesnek az *önsajnálatba*, ezzel az ellenség helyet vesz magának ott, és így ki lesznek *szolgáltatva*.

Hogyha ezt a békességet meg tudjuk találni és őrizni – ahogy mondja néktek Jézus, hogy ezt a békességet adom néktek és ebben a *békességben járjatok* –, akkor ennek a békességnek *gyógyító ereje* lesz az életünkben. Ez alatt azt értem, hogy a megsebzett szívek be tudnak gyógyulni.

Jézus a *példaképünk* ebben. Jézus meg tudott bocsátani a kereszten azoknak, akik leköpdösték, akik összerugdosták, akik megsebesítették, akik kigúnyolták, akik átszegezték a kezét és a lábát, keresztre feszítették.

Az utolsó imája az volt, hogy *Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek*. Ez volt az utolsó imája Jézusnak. Nagyon-nagyon fontos, hogy a szívedben *ne hordozz* olyan dolgokat, ami nem odavaló! Meg kell bocsátanod azoknak, akik ellened vétkeztek!

Nézzük Istvánt, akit megköveztek, ugyanezt az imát el tudta mondani. De vajon miért tudott ugyanígy imádkozni és miért tudta ezt megcselekedni abban a nehéz pillanatban, amikor úgy megkövezték, hogy kilehelte a lelkét?

Azért tudta ezt az imát elmondani, mert azt írja róla az Írás, hogy *Szellemmel teljes* férfiú volt. Ez a kulcs, erre vadászunk ma nagyon, ez a Szellemmel teljesség, hogy teljes légy Istennel, Istennek egész teljességével *beteljesedve* a Krisztusban.

Akkor nem marad helye annak, hogy a másokra neheztelj, vagy ne tudj megbocsátani. Csak a *szeretetnek*, a *békességnek* marad helye. Ez gyönyörű élet a Krisztusban. A dicsőséges élet a Krisztusban. Erre a helyre törekszünk mindannyian, hogy ne maradjon bennünk helye az ellenségnek, semmije ne legyen bennünk.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 7,55–56. 60.

55. Mivel pedig teljes volt Szent Szellemmel, a mennybe függesztvén szemeit, látá Istennek dicsőségét, és Jézust állani az Istennek jobbjá felől.

Istvánról van szó itt. Akarsz-e látni mennyei dicsőséget? Akarod-e megtanulni, hogy kell a *szemeidet* a mennybe függeszteni? Ugye, milyen jó hely ez, amikor az ember nem azt látja, amivel az ellenség zaklatja, meg nem azt látja, ami éppen a megpróbáltatások talaja, hanem megtanuljuk a szemeinket a *mennyekbe függeszteni* és látni Isten dicsőségét? Gyönyörű hely. Tudod, hol van ez a hely? Amikor *beteljesedünk Szellemmel*. István teljes volt Szent Szellemmel. Látta Istennek dicsőségét, és látta Jézust állani Istennek jobbjá felől.

56. És monda: Ímé, látom az eget megnyílni, és az embernek Fiát az Isten jobbjá felől állani.

Felállt Jézus a trónjáról. Tudjuk, hogy Jézus trónol az Atya jobbján, de együtt volt Istvánnal ebben a megpróbáltatásban. Fölállt a trónjáról, és úgy támogatta Istvánt, hogy azon végig tudjon menni. A mi Főpapunk ilyen, *együtt érez* a szíve. Fölállt a trónjáról.

Állt Jézus, amikor ezt látta. Vannak ilyen percek az életünkben, amikor Jézus feláll, és úgy könyörög érettünk. Vannak ilyen percek. Amikor megkövezése volt Istvánnak, a következő versekben ezt olvassuk:

60. Térdre esvén pedig, nagy fennszóval kiálta: Uram, ne tulajdonítsd nekik e bűnt! És ezt mondván, elaluvék.

Ezt volt képes elimádkozni, mi pedig apró dolgok miatt vagyunk képesek egymásnak menni. Ez volt az utolsó imája. Hogyan volt képes elmondani ezt az imát? Úgy, hogy teljes volt Szellemmel. *Nem maradt hely* a szívében a meg nem bocsátásnak, a vádlásnak, az önsajnáltnak. Nem mondta azt, hogy ezt igazságtalanul tették velem.

Egyszerűen az *egekbe* emelte a szemét: Ott van az én *igazságom*. Szemeimet a hegyekre emelem, onnan jön az én szabadításom. Ezt meg kell tanulnunk! Ez nagyon segíti azt, hogy ebben a békességben tudjunk maradni.

Isten *békességében* való megnyugvásnak gyógyító ereje van az életünkben. Egyszerűen *öngyógyítási* folyamatokat hoz, mert az új teremtésben jelenlevő *tökéletesség programokból* vesznek a *sejtek működést*, ha az új teremtés ott van belül.

Egyszerűen a betegség nem tud uralkodni, mert az az új teremtés *tökéletes működést* garantál az embernek. Az új teremtésnek egyetlen sérült sejtje sincs, és ez van belül, a testnek azt kell *magára öltetni*. Ezt meg kell tanulni! Garantált a gyógyulásunk.

Ha arra panaszkodsz, hogy igen, de az én utamba botrányköveket helyeztek, vagy abban áskálódnak, hogy elgáncsoljanak, hogy megbotoljak, hogy elessek, és mondod, hogy mit tesz az ellenség, és sorolod.

Azt mondja neked erre az Úr, hogy ha te *rám tekintesz*, akkor ezek a botránykövek *dobogókká* válnak az életedben, hogy feljebb léphess, és *kősziklává* válnak a lábad alatt. Meg tudsz állni rajta szilárdan, mert legyőzted az ellenséget. A lábad alatt lesznek, mert uralkodni vagy képes. Lábunk alá helyeztük azokat. Az igazat nem képes elgáncsolni az ellenség, mert szilárdan állnak a lábai.

Ezek felett a botránykövek és akadályok felett *hatalmat* kell vennünk! Mindannyiunk életében próbál az ellenség botrányköveket hozni, hogy mi megbotránkozzunk, de Jézus

megmondta, hogy *ne botránkozzatok* meg! Óvatosak legyetek, a szívetekben ne engedjétek meg ezt a megbotránkozást!

Ha hatalmat veszünk és alázatosak maradunk, akkor az *alázatosoknak felmagasztalás* jár. Vagyis Istennek gondja lesz rá, hogy azt a botránkövet a *lábad alá helyezi* és felléphetsz rá, és magasabban leszel, mint előtte. Felmagasztalásban lesz részed, és kösziklává lesz a lábad alatt, meg tudsz állni szilárdan.

A *kösziklán állunk* azt jelenti, hogy szilárdan állunk. *Rendíthetetlenül* állunk, mert elvégzi az Úr. Ő lesz az, aki ezt a csodálatos munkát elvégzi, és a lábad alá helyezi ezt a botránkövet, és magasabban állsz, mint amikor előtte álltál, mert kösziklára helyezett. Feljebb léptünk, Jézus nevében. Ezt hozza neked, amikor az ellenség kikér, ha megtanulsz az Ő békességében járni.

Az ember haragja az Isten munkáját nem tudja magasztalni. Neked nem szabad belemenned az ellenségnek a haragszításába, a viszálykodásokba! Nem szabad belemenni azokba a téves utakba! Két rosszból nem lesz egy jó. Ezt a népi bölcsesség mondja, de így van, ezt nem szabad megtenni.

Befogadni a szellemünkbe, amit a Szent Szellem hoz nekünk, ez hogyan megy? Amikor a fiatal lány hazatér, és azt mondja az anyjának, hogy anyám, teherbe estem, akkor az édesanya kétségbeesik, hogy mi történt veled? De még semmi nem látszik rajta, az a tinédzserkorú kislány tudja, hogy ő terhes lett. Honnan tudja? Egyszerűen belülről van egy bizonyossága.

Nincsenek látható jelei, de tudja, hogy az ott megtörtént, hogy ő megfogant, és kilenc hónapra rá megszületik a gyerek. Abban a pillanatban még csak ő tudja. Amikor a nő áldott állapotba kerül, azt ő maga tudja. Egyszerűen van egy érzésünk arról, egy bizonyosságunk, hogy az megtörtént, az a petesejt megfogant.

Így kell a *szellemünkbe befogadni* Istennek az áldásait. Kívül még senki nem látja, de ha benned megfogant az az Ige, akkor az megterem. Az meghozza az áldásait. Ha befogadjuk az igazmondó Istentől az örök érvényű *Igét*, az minden esetben *gyümölcsöt* terem. Istennek gondja van rá. Istennek az Igéje *igazság*, ha befogadod azt a szellemedbe, akkor minden körülmény ellenére gyümölcsöt fog teremni. Azt fogja *megteremni*, amire Isten elküldte, amire be van *oltva*. Te meg fogod tudni járni Isten békességes útját.

Mit kell tennünk ahhoz, hogy egyre hitványabban, hogy egyre gyatrábban, hogy egyre nyomorultabban érezzük magunkat? Belegondoltunk-e már ebbe? Saját magunknak tudjuk *előidézni*, mit kell tennünk hozzá! Elmondom nektek röviden.

Gondolkodjál egyre többet és egyre gyakrabban azon, hogy mennyi jót tettél a másikkal, és mi volt a hála érte! Például ez egy jó gondolat: annyit segítünk a másikon, amikor bajban van, de utána nem látjuk az illetőt, és mikor mi kerülünk olyan helyzetbe, hogy kellene egy kis segítség, akkor sehol nincs az illető.

Gondolkodj ezen minél többet, és *egyre lejjebb* fogod magad érezni. Vagy gondolkodj azon, hogy meg sem kérdezik tőled soha, hogy mire van szükséged. Vagy gondolkodj azon, hogy milyen *hazugságokat* terjesztenek rólad. Gondolkodj rajta, hogy miket hallasz vissza, hogy *ki mit mondott*, kiről mit mondott. Kezdj el töprengeni rajta, hogy de hát nem is igaz, hogyan mondhatta az illető.

Minél *többet* fogsz ezeken gondolkodni, annál *gyatrábban* fogod magad érezni. Így vágjuk magunk alatt a fát. Gondolkodj minél többet a *múlt kudarcain*, csak töprengj rajta, ezt akarja az ördög. Töprengj rajta, hogy *mit tévesztettél*, mit rontottál el, mit nem úgy kellett volna csinálni. Minél többet időzöl, annál *gyatrábban* fogod magad érezni.

Bementél az ellenségnek az *útvesztőjébe*. Ha ezeken gondolkodunk, nem lesz tőle semmi jobb a jelen hit számára. A hitünk nem fog jobban működni, sőt a hitünk *egyre erőtlenebbé* válik. Ez az ellenség *célja*, hogy a hitünket elfojtsa.

Ha ezeken időzünk, akkor csak azt fogjuk elérni vele, hogy mit nem tett a másik nekünk, mit kellett volna, tegyen, de nem tette meg, én pedig mennyit segítettem neki, amikor ő volt bajban. Ettől nem lesz semmi jobb, csak gondolkodunk rajta, töprengünk rajta, újra *emésztjük* magunkat, és megint előjön a gondolat, és nem tudjuk legyűrni ezt a gondolatot.

Tudod, hogy mi ez a folyamat? Egyre erőtlenebbé válunk általa, és egyre inkább vacakabbul és hitványabbul érezzük magunkat. Erről szól! Ebből az utcából *ki kell jönnöd!* Semmi más nem tud kihozni, csak az Ige, ha eltökéled, hogy *csak azokon gondolkodsz*, ami a Filippi 4,8-ban meg van írva.

Itt *takarítást* csak te tudsz végezni, hogy mikén gondolkodsz. Hiába van a legjobb takarítónőd! Itt csak te tudsz uralkodni azon, hogy mi megy ezen a képernyőn. *Amin gondolkodik* az ember, úgy van önmagában, úgy van valójában. A gondolatainknak *óriási ereje* van, hatalmas ereje van! *A tépelődés* nem visz sehova.

Úgy érzed az életedet, hogy olyan mélységekben van, mint az Ezékiel könyvében azok a *megszáradt csontok* a völgyben. Annál lejjebb már nem lehet az ember. Azt mondja az Ige, igen megszáradt csontok, azokban már nagyon rég nem volt élet, akkor mihez kezdünk?

Isten elmondja nekünk, hogyan lehet ezekből az igen megszáradt csontokból *újra életet* előhozni. Nagyon tanulságos rész, és amint hallottam, nem csak nekem az egyik kedvencem. Ide el fogunk evezni most, ezekre a vizekre, hogy tanuljunk belőle.

Amikor úgy véljük, hogy teljesen *reménytelen* egy helyzet, itt már maga Isten sem tud segíteni, ha illet merünk mondani, akkor lapozzunk el az Ezékiel könyvére, és ott olvassuk a 37. fejezetben, hogy van-e olyan helyzet, ami Isten számára lehetetlen? Meg fogjuk látni, hogy nincs olyan helyzet, és hogy miként kell kijönni azokból, mit kell cselekednünk, hogyan kell azt tenni.

EZÉKIEL 37,1–5. 7. 9.

1. Lőn énrajtam az Úrnak keze, és kivitt engem az Úr Szelleme által, és letett engem a völgynek közepette, mely csontokkal volt rakva.

Az ember már elsőre elképed, hogy micsoda látás lehetett ez, csontokkal tele völgy!

2. És átvitt engem azok mellett köröskörül, és ímé, felette sok volt a völgy színén, és ímé, igen megszáradtak.

Vagyis, egy igen siralmas kép, teljesen megszáradt csontok.

3. És monda nékem: Embernek fia! Vajon megélednek-é ezek a csontok? És mondék: Uram Isten, te tudod!

Vagyis Isten néha feltesz egy *kérdést* nekünk. Ő nem azért kérdez, mert nem tudja a választ. Amikor Ádámot kérdezte, hogy hol vagy, akkor is pontosan tudta, hogy hol van. Ez egy számonkérés volt.

Amikor Isten feltesz nekünk egy kérdést, néha kicsit *provokálva* teszi, hogy na, mit gondolsz erről? Tudok én valamit még tenni ebben a helyzetben? Vajon olyan rövid az *Úr keze*, hogy ne segíthetne? – kérdezi Ésaiás.

Azt kérdezi az Úr itt Ezékieltől, hogy na, mit gondolsz, *menthető-e* még ez a helyzet? A próféta meg őszintén válaszol, hogy fogalma sincs. Erre Isten azt mondja, hogy *nem reménytelen* ez a helyzet. Tudod, mit tegyél? *Prófétálj* e csontok felől, és mondjad nékik... Vagyis próféta, *szóljál ehhez a helyzethez!*

EZÉKIEL 37,1–5. 7. 9.

4. És monda nékem: Prófétálj e csontok felől és mondjad nékik: Ti megszáradt csontok, halljátok meg az Úr beszédét!

Nézd meg, hogy mi az, amit az Úr a *szájába ad* a prófétának! Látod, hogy a jelenlevő helyzetet *nem tagadja* Isten, nem azt mondja, hogy milyen virágzó helyzet, hanem *megnevezi*, hogy: ti megszáradt csontok.

Felszólítja a helyzetet, hogy *hallja meg* az Isten Igéjét. Te nem maradhatsz így, Isten *Igéjére megmozdulsz!* A próféta szájába adta az Úr, hogy mit szóljon. Nézd meg Isten kegyelmét! Oda fogja adni neked is a *Rhemát*, azt, amire *megmozdul* az a helyzet.

5. Így szól az Úr Isten ezeknek a csontoknak: Ímé, én bocsátok tibelétek szellemet, hogy megéledjete

Mivel végzi el Isten a munkát? Az *Ő Szelleme* által. Kibocsátom a Szellememet, és megújítom e földet. Az Isten lehelete az *Ő Szelleme*, amikor *rálehel* egy helyzetre, az élővé válik, ott *megoldások* jönnek. De a prófétának profétálni kellett. *Szólnia* kellett, és azt kellett szólnia, amit Isten a szájába ad. Nézzük meg, mi lett erre:

7. És én profétálék, amint parancsolva volt nékem. És mikor profétálnék, lön zúgás és ímé zörgés, és egybemenének a csontok, mindegyik csont az ő csontjához

Látod a *kulcs*, hogy nem mondhatsz mást, mint ami *meg van írva!* Úgy profétált, amint parancsolva volt neki. Ami meg van írva, azt lehet csak szólni. Ezt képzeld el, egyetlen csont nem tévesztette el, hogy melyik oldalbordához kell mennie, vagy melyik ízülethez kell kapcsolódnia, mindegyik csont *tudta a helyét*.

Az életünkben minden helyzet tudja, hogy *merre* kell megmozdulnia, ha Isten *Igéjét hallja*. Pontosan tudja az a pénz, hogy fel kell kelnie, és hozzád kell jönnie, ha megszólítod. Minden csont a saját csontjához ment. Ilyen *intelligenciája* van az anyagnak. Hallja Isten Igéjét és megcselekszi azt. Dicsőség Istennek!

9. És monda nékem: Prófétálj a szellemnek, profétálj embernek fia, és mondjad a szellemnek: Ezt mondja az Úr Isten: A négy szelek felől jöjj elő szellem, és lehelj ezekbe a megölettekbe, hogy megéledjenek!

Az előbb a csontoknak kellett profétálnia, most a szellemnek. A Szent Szellemnek szüksége van arra, hogy te *együttműködj* vele. Ahogy neked szükséged van a Szent Szellemre, hogy a segítőtársad legyen, úgy a Szent Szellemnek szüksége van, hogy te *profétálj* a szellemnek, hogy a *győzelmet* előhozhassa az életedben.

Kell, hogy hallja a *szádból*, hogy megcselekedhesse azt. Ha nem jön ki a szádból, akkor nem fogod meglátni azt a győzelmet. Azt mondja, hogy profétálj a szellemnek. Ezt meg kell értenünk, hogy mi *szóljuk*, és *Ő* megcselekszi. Mi profétáljuk, és *Ő* azonnal *ott terem*.

Ez volt a teremtésnél is. Isten Szelleme lebegett a vizek felett. Isten Szelleme *készenléti állapotban* van az életedben. És ahogy Isten szava megparancsolta, hogy legyen, abban a pillanatban lett. Cselekedett! A Szent Szellem *megcselekszi*, ha a hit szavát *szóljuk*. Ott van készenléti állapotban, és amint szólsz az Igét, mozgásba indul.

Abban a pillanatban *megmozdulnak* a dolgok. Megmozdulnak a dolgok, *ha szólod* az Igét. A szellemnek prófétálsz ilyenkor. Életet csak Istentől lehet nyerni. Isten *rálehelt*, és akkor lett *élővé* az a helyzet. A nagy tanulság ebből, hogy szólnunk kell az Igét aszerint, amint az Úr adja a szánkba.

Ehhez el kell csendesedni, mert ilyenkor nem azt az Igét kell elővenni, hogy Júdás felkötötte magát, mert az nem visz semmire, ha a másik nyomorán kezdesz gondolkodni. Tehát elő kell venni azt az Igét, ami arra a *helyzetre* neked életet és *megoldást* fog hozni. És azt kell elkezdened *prófétálni!*

Megígérte Isten, hogy ímé az én *Igém* olyan, mint a sziklazúzó pöröly [kalapács]. (Jer. 23,29) Vagyis, szétzúzza az ellenséget darabokra. Nincs olyan hegy az életedben, amit ha oda akarna tenni az ördög, hogy na, innen nincs tovább, ha te az *Igét szólod*, akkor azt darabokra ne *zúzná* az Ige. Azonban azt tudni kell, hogy a Szellem és te akkor tudtok *együtt járni* sikerben, hogyha *megegyeztek*.

Ámos könyve írja a 3,3-ban, hogy hogyan járnak ketten együtt. Vajon járhatnak-e ketten együtt, ha előtte meg nem *egyeznek*? A szívednek legyen ez a bársonyos, szelíd, *befogadó készsége*, hogy a beoltott *Igét* befogadja, és hogy *megegyezel* Istennel, hogy amit Ő mond, az úgy van, az úgy igaz. Utána vagytok ketten *együtt győztesek* ebben a világban, ha megegyeztél a Szent Szellemmel, ha rezonancia van köztetek, hogy te azt úgy gondolod, ahogy meg van írva.

Egy vízkísérletet folytattak a tudósok. Lehet erről olvasni sok helyen. Különböző forrásból vettek *vízmintákat*. Az egyik csoportban olyan szavakat mondtak ki a víz felett, mint szeretet békesség, öröm, megnyugvás. *Dicséreteket* mondtak. Megnyugtató, lágy zenéket játszottak.

A másik víz minta csoportnak pedig *sértő szavakat* mondtak. Például, hogy gyűlöllek téged, utállak téged, semmire nem vagy jó az életben, haszontalan senki vagy. Így beszéltek ezekhez a vízmintákhoz, a megkülönböztetett mintákhoz.

Ezután *lefagyasztották* mínusz 5 fokos állapotra, ahol a víz kikristályosodik, majd a kristályokat mikroszkóp alá vették. Mit gondoltok, mi volt tapasztalható? Annál a vízmintánál, ahol a szeretet szavait szólták, és a hála szavait, kimondták, hogy köszönöm, és hogy szeretlek téged, hálás vagyok neked, melyek felett ezeket a *pozitív* szavakat mondták ki, ezek *gyönyörű kristályok* lettek. A formázatuk, a színeik. Le vannak fényképezve ezek a kristályminták, dokumentálva vannak. Csodálatos mennyei formázatok, ábrázatok vannak és megtekinthető szemmel. Olyan egyszerű kísérlet, hogy mindenki otthon elvégezheti, ha van egy kis mikroszkóp meg egy fagyasztó.

A másik mintának pedig a kristályos formái fertelmesek lettek, *rendezetlen*, nem kívánatos képek jöttek elő. Ugyanabból a vízmintából lettek ezek, csak a *gyűlölet* szavait szólták felettük. Hihetetlen elsőre, hogy a víz *képes hallani* a szavainkat, hogy a vízmolekulák kikristályosodása *hordozza a szavainkat*. Ha belegondolunk, az emberi test 70%-a víz.

Képzeld el, amikor mi a testünkről azt mondjuk, hogy hát ez a reuma már nem lesz soha jobb ennél. Szidjuk és kimondjuk, amit nem kell. Ismételtetjük, amit az orvos mond. De a testünk hallja, a *sejtek hallják* és a szerint működnek, ahogy azokat a szavakat mi kiejtettük.

Be van bizonyítva kísérletek formájában, hogy igenis *hallanak* a sejteink. Ezek a *szavak erőt* képviselnek az életünkben. Az Ige, amit kiejtünk a szánkából, erőt képvisel, erőt hordoz, energiát hordoz.

Ebben a világban, ha meg akarjuk fogalmazni a képletek világában, akkor mindjárt el fogunk jutni az Einstein elméletéhez. Ugyanis arról van szó, hogy amikor kimondjuk a szavainkat, akkor *hanghullámokat* gerjesztünk. Hanghullámok jönnek létre, rezgésszámuk van.

Veszünk egy kísérletet, hogy felerősítjük a dicséretet olyan mértékig, hogy már szinte fájó a fülünknek és a dobhártyánk beleremeg, még a gyomrunkban is, és a hasfalunkban is fogjuk érezni ezeket a hanghullámokat, szinte megütnek minket ezek a hanghullámok, energiát képviselnek.

Mindenki volt már tinédzserkorában diszkóban, ami úgy dübörgött, hogy a padló is remegett. Ha nem voltatok, akkor kérdezzétek meg az unokáitokat, hogy milyen a diszkóban. A falak beleremegnek, a padló beleremeg. Ezt a hanghullámok okozzák.

A kimondott szavainknak energiahordozó formái vannak, ezek a rezgésszámok. Nem kell sokat gondolkodni, amikor kijártuk az iskolát és olvastuk az Einstein képletét. Az E, mint energia egyenlő tömeg (m) és fénysebesség (c) négyzetének a szorzatával. Vagyis az energia és a tömeg az egymásba átalakítható.

A *szavainknak az ereje* azok a hanghullámok, amik energiát hordoznak, erőt képviselnek, azok képesek az anyagi világban megjelenni, ott van a tömeg (m). A láthatatlanból *előjönnek a láthatók* a szavak hatására, a szavaink erejére.

Ha valaki nem hisz Istenben, akkor kezd nála az *Einstein* egyenletével és utána mutass rá, hogy ha Einstein ezt Istentől megkapta, akkor ő maga is *istenhívő* volt. Nagyon mélyen hitt Istenben, és a mennyből hallotta ezeket az óriási *kijelentéseket*. Utána kérdezd meg, hogy akkor szerinted a Biblia hogyan tudta ezt leírni 5000 évvel ezelőtt, hogy *te szólj, és én megcselekszem azt?* A szavaknak az erejével! Isten Igéjének az erejével.

Ahogy Isten Igéje szólt, azok meglettek! *Ő szólt és meglett. Ő parancsolt és előállott.* Hogyan? A kimondott szó erejével. Isten Igéjének a *teremtő* erejével, ami a láthatatlanból *előhozza a láthatóba* azokat, az anyagi világba előhozza. Az isteni erőn keresztül isteni energián keresztül előhozza a láthatóba. A *teremtésnek* ez az egyenlete.

De ugyanígy van egy *másik irány*, amikor azok, amik nem odavalók, el kell, hogy *távozzanak* az életünkben. Egy részt tudunk teremteni. Ha szükséged van anyagiakra, szükséged van lakhatásra, *megszólítod* ezeket. Mivel Isten minden szükségemet betölti, ezért ez legyen meg nekem! Már elkészült a szellemi birodalomban, ha *kitartóan öntözöd*, akkor meg fog jelenni a látható birodalomban.

Tömeget fog hozni annak a szónak az ereje, amit kimondasz. Óriási igazság! Ha valami az utadban áll, aminek nem lenne szabad ott lennie, *akadályoztatva* vagy, akkor is ugyanez a képlet. Mert ezek a *hegyek eltávozzhatnak* az életedből, amik nem odavalók.

Nem csak a Márk evangéliumban van megírva, mert Márk is írja, hogy *ha valaki azt mondja annak a hegynek, hogy kelj fel és ugorjál a tengerbe, és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, amit mondott meglesz néki.* Vagyis az a „hegy” felkel.

De már Ésaiás is megírta. Az ő könyvében is le van írva ez az elmélet, hogyha valamihez *szólsz*, annak meg kell *mozdulni*, annak életre kell kelni, annak el kell távozni, ha parancsolsz. Úgyhogy legyél bátor, és *szóld* bátran az Igét, mert *megtermi* a gyümölcsét az életedben!

Ne csüggedj el, ha azokat látod, amik még nem odavalók, csak *szóld bátran* az Igét! Szellemi törvények állnak mögötte. Istennek *gondja* van rá, hogy betöltse. Nézd meg, Isten hogyan bátorít itt minket:

ÉSAIÁS 41,15–16.**15. Ímé, én teszlek éles, új cséplőhengerré, amelynek két éle van; hegyeket csépelj és zúzd össze, és a halmokat pozdorjává tegyed.**

Ez az *éles*, és ez az *új* nagyon emlékeztet minket Istennek a kétélű kardjára, amely Jézus szájából jön ki. Az Isten kardja, a Szellem kardja, amely Isten Igéje. Nézz ide, hogy itt le van írva már a *kétélű fegyver*. Felébred a hited!

Amikor *kimondod* az Isten Igéjét, akkor minden egyes alkalommal a hegyekből cséplés történik. Isten *kaszabolja* azokat a kardjával. *Zúzd össze* a problémáidat Isten Igéjével – ezt mondja itt neked. Mondja neked, hogy csépelj Sionnak leánya? Ott írja az Ószövetségben! Használd a *szavaidat*, zúzd össze a problémáidat! El fognak tűnni azok.

16. Te szórod, és a szél elviszi őket, és elszéleszti őket a forgószél, és te örvendezel az Úrban, és dicsekszel Izrael Szentjében.

Vagyis te kiejted, és a Szellem megcselekszi. Nézd meg ezt a Szellemmel való együttműködést! Te kiejted az Igét, Ő megy és megcselekszi. Te csépelesz, és a forgószél elsöpri, mint ha ott sem lett volna. Te *szólj* ahhoz a hegyhez, és Ő *eltakarítja*! El kell, távozzanak ezek a nem odavalók az életünkben! Te *szórod*, és a szél *elviszi* őket.

A Szellemmel a *munkatársa* vagy így. A te részed az marad, hogy *örvendezél*. Amikor az a hegy felkelt és a tengerbe vetette magát, akkor te örvendezel az Úrban, és dicsekszel az Izrael Szentjében, hogy ezt az én Uram cselekedte.

Ha Ő nem teszi, akkor nincs elvégezve. Ő teszi ezeket. Ez egy gyönyörű vers, ami téged biztat arra, hogy ezek a *hegyek felkelnek* és eltávoznak az életedből. Te *szólsz*, és én megcselekszem azt. A szavainknak teremtő ereje van. Az *Einstein egyenlet* le van írva a Bibliában, 5000 évvel ezelőtt leíratott. Így igaz és működik.

Ha akarod tudni, hogy Jézus *nevének* milyen hatalma van a szellemi birodalomban, akkor kezd el *használni*! Ha rá vagy hangolva a jogosultságára – ez alatt azt értem, ha újjá vagy születve –, akkor ez a név a tied. Akarod tudni, hogy *milyen hullámokat* kelt a szellemi birodalomban a *Jézus neve*? Mindenható hullámokat!

Amit akarsz, azt *megcselekszi* neked, mindent, amire szükséged van. Ejtsd ki a *nevét* bátran, és az egész szellemi birodalmat *mozgásba* hozza, és munkába állítja a *javadra*! Ez az egy név, Jézus neve hatalmas erőket, a *mindenható erőket* megmozgatja. A *hit szava* anyagot hoz elő és az anyagi világban *megnyilvánul*.

Bátran használd a hitedet, ami Istentől való ajándék! Vagyis amikor *csépelünk*, akkor mit teszünk? *Megvallásokat* teszünk. Te csépelesz, és a szél szórja szét őket. Bátran kijelentheted, hogy a gonosz tervek *megsemmisültek*, a rabok kijöttek a világosságra. Naponta jelentsd ki: az *igák megtörték*. Bátran prófétálj a helyzeteknek!

Angyalok fogják hallani és *megcselekszik*, ha Isten Igéjét szólod. Gonosz terveket szöttek ellened, de nem áll meg, mert az Úr maga van veled. Bátran jelentsd ki ezeket! Csépelned kell! A *szádnak* a megvallása, a szádnak a szavai, az Ige kijelentései *hegyeket zúznak*. Te *viszálykodás*, felkelsz, és a tengerbe veted magad innen, mert utamban vagy, a Jézus nevében!

Jelentsd ki bátran! *Szakadás* szelleme, te az utamban vagy, felkelsz innen és a tengerbe veted magad! Élj az Igével, mert az Ige működik! Isten neked *adta* az Igéjét, úgyhogy bátorodj, ne hagyd magad, hogy a körülmények elnehezítsenek, elkeserítsenek, rád nehezedjenek!

Törj ki az igából! Örvendezz, Sionnak leánya! A Sionnak lánya a Gyülekezet, a Menyasszony. Örvendezned kell az Úrban és gyakorolnod ezt Isten dicsőségére! Ez működik! Isten Igéjével élj!

Álljunk fel és éljünk Isten Igéjével, nézzük meg, hogyan működik, amikor egybefogjuk a hitünket, és parancsolunk az elemeknek! Parancsolni fogunk az elemeknek. Parancsolunk olyan dolgoknak, ami a szívünkre jön, ami az eszünkbe jön. Én is mondok néhányat, de te is hozzáteheted a sajátodat. Hozzáfűzheted azt, ami téged illet. Parancsolni fogunk.

Ahhoz, hogy szóljunk, ahhoz meg kell nyitni a szánkat, tehát csak úgy magunkba mélyedni és morfondírozni a helyzeteken nem fog megoldani semmit, hanem *szólni kell* a helyzetekhez. Megtesszük ezt? Hajlandóak vagyunk együttműködni az Igével? Hajlandóság kell hozzá.

Igenis uralkodni fogok az élethelyzeteken! Nem engedem meg, hogy az ellenség rám telepedjen! Nem fog nyomorgatni az ellenség! Kitörök az Igével! Ez az elszánás kell, legyen az emberben ahhoz, hogy ez működjön. Készen áll a szívünk erre?

Az első kijelentésünk az, hogy pénz, *hozzám jössz*, Jézus nevében! Pénz, *hozzám jössz*, a Jézus nevében! Most azt is tedd meg, hogy kinyúlsz érte, és elveszed, miközben mondd. Pénz, *hozzám jössz*, a Jézus nevében! Otthon tudod gyakorolni ezt? Szerintem fog menni.

Adósságok eltöröltetnek, a Jézus nevében! A „Jézus nevében” részt tedd hozzá mindig, mert a Jézus *neve cselekszi* ezeket. Adósságok eltöröltetnek, a Jézus nevében! Adósságok eltöröltetnek, a Jézus nevében. Ámen.

Nehéz ezeket gyakorolni? Nem! Amilyen helyzettel csak szembesülsz, *szólj hozzá* bátran, hadd mozduljon meg az a helyzet! Ha már Einstein is megírta, akkor úgy kell, hogy legyen. Iskolát kijártuk. A Bibliát sokan nem hiszik, azt mondják, hogy az már olyan rég volt írva!

De akkor vezesd őket rá az egyenletekkel, igenis vannak tudományos fejek, akiket ez fogja meggyőzni előbb, mint a Biblia. Lényeg az, hogy működtetésbe hozzuk az életünkben, hogy Isten dicsőséget vegyen magának.

Betegség, felkelsz, és a tengerbe veted magad – mondjad! Betegség, felkelsz az életemről, és a tengerbe veted magad, a Jézus nevében! Ha mindannyian együtt mondanánk, és bátran mondanánk, akkor óriási ereje lenne, akkor berezonálnának (megrendülnének) a falak is!

Tegyük meg egyszerre! Mindenkinek szüksége van rá, hogy egészségben járjon. Ha te teljesen egészséges vagy, akkor gondold a szomszédodra. Betegség, felkelsz, és a tengerbe veted magad, a Jézus nevében! Utána mi van írva az Igében? Hogy *örvendezel* az Úrban, az Izrael Szentjében. Ha meggyógyultál, akkor örvendezni fogsz. Örvendezni fogsz az Izrael Szentjében, meg van írva.

A betegség nem odavaló dolog, neked csépelned kell ezeket a hegyeket. Csépelned kell, és örvendezned kell Izrael Szentjében, hogy megszerezte ezeket, megcselekedte neked. Neked élned kell vele! Te nem vagy kiszolgáltatottja a helyzeteknek – ezt kell meglátnod –, mert egy olyan *fegyvert* adott Isten a kezébe, ami *működik*.

Kétélű éles kard, amivel kaszabolhatsz, levághatod ezeket a hegyeket, és a szél viszi, és a forgószél elsöpri, mintha ott sem lett volna, nyomtalanul. Te pedig örvendezel Izrael Szentjében. Ahogy azt az Ige írja, örvendezni fogunk a Jézus Krisztusunkban. Áldott legyen!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.